

Najin svet U-ri-deul 9+

pedagoško gradivo

avtorja dr. Zdenko Medveš, Barbara Kelbl

uvodna beseda	3
o filmu	3
filmografski podatki.....	3
o avtorici	4
vsebina	5
kritike.....	7
analiza filma in konteksta	9
saga o izobčenju in prijateljstvu	9
za učitelje in starše	14
kaj nas zgodba Najin svet uči in kako zavezuje	14

izhodišča za pogovore o filmu z otroki in mladimi.....	17
Sun.....	17
materialne dobrine.....	17
Jia	17
prijateljstvo.....	18
osamljenost.....	18
neiskrenost, laži, izločanje, obrekovanje.....	18
družina.....	19
šola	19
konec filma.....	19
 dodatne dejavnosti.....	21
knjižica Najin svet	21
strokovno izobraževanje ob filmu Najin svet	21

Kinodvor dovoljuje in spodbuja nadaljnjo uporabo gradiva v filmsko-vzgojne namene. Veseli bomo vaših odzivov, poročil o uporabi, konkretnih učnih priprav na film, predlogov in pripomb. Gradivo je oblikovano kot pomoč staršem ali strokovnim delavcem v vzgojno-izobraževalnih ustanovah. Za vse druge uporabe nam pošljite pisno prošnjo na kinobalon@kinodvor.org.

Kolofon | **Najin svet** • Gradivo za učitelje in starše Kinobalon • Avtor: dr. Zdenko Medveš (*Analiza filma in konteksta, Za učitelje in starše*), Barbara Kelbl (*Vsebina filma, Izhodišča za pogovor z otroki in mladimi*) • Uredila: Barbara Kelbl • Jezikovni pregled: Mojca Hudolin • Slikovno gradivo iz filma: Fivia – VOJNIK / arhiv Kinodvora • Izdal v elektronski obliki: Javni zavod Kinodvor, 2016

uvodna beseda

Film **Najin svet** načinja temo prijateljstva v njegovih najbolj krhkih razsežnostih: prikazuje, kako se tkejo niti odnosov v občutljivih letih odraščanja; kako v njem odsevajo razmerja moči in razslojenosti, ki se vzpostavljajo v razredu in družbi; sprašuje se o tankih mejah zavračanja, izločanja, neiskrenosti, vsiljivosti, ljubosumja, posesivnosti ter tistega tihega nasilja, ki ni fizično, a vseeno boli ... Hkrati pa v filmu spoznamo tudi svet odraščanja v Koreji, kar daje zgodbi še poseben čar, saj je to svet, ki ga le redko vidimo na filmskih platnih, čeprav so stiske in dileme povsem enake našim, univerzalne. Film poleg pomembne tematike zaznamuje tudi odlična igra glavnih junakinj ter nežna in nevsiljiva, a premišljena režija.

V pedagoškem gradivu podrobneje predstavljamo film. V sijajni analizi dr. Zdenko Medveš razgrinja like, njihov filmski prikaz in ravnanja ter dileme, ki ob tem nastajajo. V poglavju za učitelje in starše pa še posebej nakaže vlogo odraslih v mladostniških odnosih, ki naj bo, tako kot film, odkrita v razmisleku in delovanju, izogne pa naj se poenostavljanju in moraliziranju. Za konec dodajamo še nekaj konkretnih vprašanj, ki jih boste v svojih pogovorih z mladimi nedvomno še razširili in poglobili, kažejo pa, da je razumevanje zgodbe in likov lahko zelo različno. V pomoč sta vam lahko tudi knjižica *Najin svet*, ki je namenjena neposredno mladim gledalcem, in strokovno srečanje, ki je potekalo ob tem filmu v Kinodvoru.

o filmu

filmografski podatki

slovenski naslov **Najin svet**

izvirni naslov **U-ri-deul**

država in leto nastanka Koreja, 2016

tehnični podatki DCP, barvni, 95 minut

jezik v korejščini s slovenskimi podnapisi

režija in scenarij Yoon Ga-eun

fotografija Min Jun-won, Kim Ji-hyun

montaža Park Se-young

zvok Go A-young

igrajo Choi Soo-in (Sun), Seol Hye-in (Jia), Lee Seo-yeon (Bora)

producent Kim Soon-mo

distribucija FIVIA – Vojnik

festivali, nagrade Berlinale 2016. Mednarodni filmski festival TIFF Kids 2016. Zlin 2016 – nagrada žirije za najboljši film. Mednarodni filmski festival za otroke in mlade Tel Aviv – posebna omemba žirije. Mednarodni filmski festival za otroke in mlade Kino w trampkach 2016. Far East Film festival, Udine. Šanghaj 2016

o avtorici

Režiserka filma Yoon Ga-eun (rojena leta 1982) je sprva zaključila študij zgodovine in verskih študij. Nato se je vpisala še na filmsko režijo. Predavala je v filmskih krožkih srednjih in visokih šol v Seulu. Nato se je zaposlila v Korejskem filmskem muzeju, kjer se je ukvarjala s filmsko vzgojo za otroke in mlade. Skozi svoja dela kaže zanimanje za življenje otrok, njihovo intimno doživljanje sveta, skrbi in težav. Želi si, da bi v teh filmih otroci igrali osrednjo vlogo. Njen kratkometražec **Son-nim** (2011) je bil prvi azijski film, ki je dobil glavno nagrado na prestižnem mednarodnem filmskem festivalu kratkega filma v Clermont-Ferrandu. Naslednji kratki film, **Kong-na-mul** (2013), pa je prejel kristalnega medveda za najboljši kratki film na Berlinalu (sekcija Generation). Film **Najin svet** je bil premierno prikazan na Berlinalu 2016.

V knjižici iz Zbirke Kinobalon *Najin svet* si lahko preberete **pogovor z režiserko filma Yoon Ga-eun**. Knjižico najdete na spletni strani <http://www.kinodvor.org/kinobalon/knjizna-zbirka-kinobalon/>, otroci pa jo prejmejo tudi na projekcijah filma v Kinodvoru.

Ob premieri filma v Kinodvoru nas je režiserka obiskala tudi v Ljubljani. Pogovor z njo in otroki, ki so se udeležili premiere, si lahko ogledate tule: <http://www.kinodvor.org/foto-in-video/>.

vsebina

Sun čaka, da jo sošolke izberejo za igro z žogo na šolskem igrišču. Nihče je ne pokliče, šele kot zadnja je prisojena v eno od ekip. A že po nekaj minutah jo izločijo iz igre, češ da je prestopila črto.

Tudi v razredu je Sun sama, sošolke se ne zmenijo zanjo. Na zadnji šolski dan pred počitnicami briše tablo in čisti razred, kasneje izvemo, da v zameno za vabilo na praznovanje k sošolki Bori. Toda ko popoldan pozvoni na Borina vrata, tam ni nikogar. Speljale so jo na napačen naslov. Sun je žalostna in na mostu želi na cesto vreči zapestnico prijateljstva, ki jo je spletla za Boro. Ustavi jo Jia, novo dekle v mestu, s katero sta se prej na kratko srečali na šolskem hodniku.

Sun in Jia se vse pogosteje srečujeta in družita. Dobro se razumeta, veliko se presmejeta, igrata in kujeta načrte za skupen odhod na morje. Zarišejo se tudi razlike med njima: v materialnih stvareh, ki jih imata, v velikosti in opremljenosti domovanj, v tem, kaj si lahko privoščita. Za Jio skrbi stroga, nedostopna babica, ker sta njena starša odsotna; mama naj bi bila v Angliji, oče pa zaposlen. Tudi Sunine mame pogosto ni doma, saj veliko dela, Sun pa mora medtem skrbeti za mlajšega bratca. Toda kadar je mama doma, se z otrokoma dobro razume, stiskajo se, šalijo, pogovarjajo. Oče je bolj zadržan; kadar ga vidimo, ima ob sebi pivo. Izvemo tudi, da noče obiskati svojega očeta, Suninega dedka, ki je bolan.

Poletje gre proti koncu in Jio babica prisili, da začne obiskovati tečaj angleščine. Sun si dodatnega šolanja ne more privoščiti, Jia pa na tečaju spozna tudi druge Sunine sošolke. Odnos med dekletoma se zaradi različnih razlogov ohlaja, in ko se začne šola, se Jia pridruži sošolkam, ki Sun zavračajo, tako da spet ostane v razredu sama. Sun le stežka sprejema izgubo komaj pridobljene prijateljice. Njeni poskusi, da bi z odkritostjo, predanostjo, celo z dragim darilom obudila prijateljstvo, so neuspešni. Sun se počuti vse slabše, v šoli ji vzamejo barvice, ki ji jih je podarila Jia poleti, obtožijo jo, da smrdi, se norčujejo, ker nima svojega telefona ... V Sun se menja paleta čustev: začudenje, razočaranje, žalost, ogorčenje, obup, ponižanje, jeza.

Doma mama zasluti stisko, v kateri je hčerka, a ji Sun ne izda ničesar. Oče Sunino slabo razpoloženje pripisuje odraščanju: *»Kaj bi lahko bilo narobe z otroki? Saj samo hodijo v šolo, se učijo in igrajo s prijatelji,«* pravi. Ko pa Sunino mamo v baru s hrano obiše Jiina babica, Sun po naključju izve, da skrivnosti težijo tudi njeno bivšo prijateljico: starša sta ločena, mama je niti ne pokliče, oče ima mlado prijateljico, prejšnjo šolo je zapustila, ker so jo sošolke zavračale in se iz nje norčevale.

Tudi v šoli se razmerja moči med dekleti spremenijo. Ko Bora ugotovi, da je Jia boljša učenka od nje, novo dekle ni več zaželeno v »njenem« krogu prijateljic. Tudi Jia je zdaj izločena in v Sun se zbudi novo upanje, da bosta spet prijateljici. A Jio jezi, da Sun pozna njeno ranljivost. Ko Sun nepremišljeno izda košček njene skrivnosti, se ji Jia grobo maščuje: na šolsko tablo napiše, da je Sunin oče alkoholik, da lahko to prebere ves razred. Nato tudi Sun, do konca prizadeta, pred vsemi sošolci izda vse, kar je Jia skrivala. Razdor med njima se zdi

nepopravljiv.

Tako kot se je začel, se film tudi konča s prizorom izbiranja dveh ekip igralcev na športnem igrišču. Le da zdaj nihče noče izbrati ne Sun ne Jie. Tudi ko ju prvi izločijo iz igre, Sun to sprejme z vdanostjo, Jia pa se še nekaj časa upira. Čeprav dekleti med sabo ne govorita, se Sun zavzame za Jio. V zadnjem prizoru obe stojita ob robu igrišča. Sunine oči zvesto spremljajo Jio, ta ji vrne pogled. Toda kaj se bo zgodilo pozneje, ostaja odprto.

kritike

»Očarljiv celovečerni prvenec Yoon Ga-eun o prijateljstvu med dvema desetletnicama osvetli družbena vprašanja, ki vplivajo na otroke v Koreji tako v razredu kot zunaj njega. Film, ki poteka v rahločutnem tempu in je vseskozi zanimiv, stvari nikoli ne prižene do skrajnosti. /.../ Toda podobno kot pri filmu **Son-nim** (medn. **Sprout**) ne gre toliko za pripovedovano kot za način pripovedovanja, saj Yoon Ga-eun zgradi prisrčno zgodbo, podano skozi oči obeh deklic. Medtem ko se večinoma izogiba konfliktu, pretanjeno in tankočutno sledi njenemu prijateljstvu in tako doseže enakomeren, učinkovit ritem. Obe mladi igralki sta opravili odlično delo in pomanjkanje izkušenj nadomestili z očitnim naravnim talentom.«

- Jason Bechervaise, *Screen Daily*

»**Najin svet** je neusmiljen in antinostalgichen pogled na otroštvo. Vendar je hkrati film, poln pretanjene filmske inteligence. Na primer: majhno stanovanje, v katerem živi Sunina družina in ki narekuje njeno premikanje v njem, in njegovo nasprotje, veliko večja hiša, kjer živi Sunina sošolka Jia z babico, nudita razburljiv vizualni odnos med ljudmi in prostorom. Kako se otroci premikajo skozi zelo prostorene ali ozke interierje ali eksterierje, je le en primer svežega, jasnega filmskega pristopa. To je zelo resen film, ker režiserka svoje mlade protagoniste jemlje zelo resno. /.../ Vsebuje odkritost in ogromno zaupanje v občinstvo, naj bo to zelo mlado ali staro. /.../ In je oboje: obetajoč pogled v prihodnost filma, hkrati pa se zdi, da je posnet z modrostjo starega mojstra.«

- Rüdiger Tomczak, *shomingekiblog*

»V filmu je nedolžnost očitna in celo nasilništvo ni preveč temačno, pogosto pa ga uravnotežijo tudi drugi dejavniki – bodisi ljubezen Sunine družine ali ustvarjanje nestalnih zavezništev. Yoon Ga-eun se upre tudi temu, da bi nasilnike prikazala kot popolne negativce, tako da pokaže družbeni pritisk, s katerim se soočajo zaradi učnega uspeha, celo pri tako mladih letih. Bora, ki je glavna nasilnica in vodja 'hudobnih deklet', postane človeška, ko vidimo, kako se odzove na izgubo prvega mesta v razredu. Med šolskim bremenom in različnimi družbenimi razredi, ki so jasno razvidni, je mogoč uvid, kako in zakaj bi lahko prišlo do težav in razkolov. /.../ Na splošno mi je bilo vseč zelo veliko stvari – od igre do bližnjih posnetkov in točnega prikaza, kako je stati na prehodu med otroštvom in najstništvom. Konec pa je bil enostavno pika na i tega kompleksnega, svežega in ganljivega filma.«

- Cindy Zimmer, *ATK magazine*

»Gledalci bodo zagotovo čutili empatijo do protagonistk: vsi smo bili otroci in trudili smo se v svetu, kjer niso govorili našega jezika, kar smo skušali preživeti na svoj način. Film ne vsebuje

dramatičnih vrhuncev, pač pa razgrne občutljivo zgodbo (zahvaljujoč režiserkini senzibilnosti), z učinkovito interpretacijo odličnih igralk, neizkušenih, toda obetavnih.«

- Francesca Boi, *FEMS du Cinéma*

»Kamera sledi nastopajočim in presenetljivo občutljivo razkrije njihova čustva z interpretacijo izjemno naravnih igralk. Že takoj na začetku vidimo, kako kamera v sam center slike v velikem planu postavi Sunine oči, ki gledajo, ali bo izbrana v moštvo. Išče znake prijateljstva, medtem ko v ozadju slišimo zmerjanja sošolcev. V nekajsekundnem prizoru nam režiserka razkrije bolečino protagonistke in njeno skrito željo po pripadnosti in prijateljstvu. Svet odraslih je medtem daleč: starši in učitelji so pogosto posneti z odrezanimi obrazi. Precizne izbire, ki potrjujejo njihovo le delno razumevanje tragedije mlade protagonistke.«

- Francesco Lughezzani, *Qui si parla di Cinema*

analiza filma in konteksta

dr. Zdenko Medveš

saga o izobčenju in prijateljstvu

Najin svet je odlična filmska pripoved o skrajnih mejah medčloveških odnosov, o socialnem izključevanju, izobčenju in prijateljstvu. Protagonisti filma so »odrasli« osnovnošolci, ali boljše osnovnošolke, kar je zagotovo pomenljivo. Izbor deklet kot glavnih junakinj ni naključen, saj se film loteva socialnega izključevanja oziroma prijateljstva s pogumnim razgrinjanjem protislovnosti temeljnih vrednot v medčloveških odnosih. In dekleta v dobi prihajajoče pubertete so dovolj občutljiva za socialna razmerja ter dovolj naivna in jezikava, da na neposreden in skorajda surov način izražajo svoj odnos do vrstnic. Tako lahko režiserka prek socialne občutljivosti in želja deklet razkriva vso protislovnost razvojnega obdobja pubertete, ko lahko hitra nihanja v čustvih v hipu povsem spremenijo medosebne odnose in položaj posameznika v skupini tako, da se prijateljstvo v trenutku sprevrže v sovražnost, sprejemanje v izobčenje.

Vendarle pa se v zgodbi **Najin svet** vse to ne dogaja poljubno. Film ima izrazito konceptualen značaj, kar pomeni, da nam režiserka s trdno zgradbo pripovedi in posameznimi detajli predstavi svoj pogled na ozadja, ki obetajo večjo verjetnost prijateljstva, zlasti pa verjetnost izobčenja. Kako razumeti te hitre obrate v čustvovanju? Ali gre zgolj za labilen profil osebnosti pubertetnic, ali pa v odnosih, ki jih kaže **Najin svet**, vidimo univerzalne zakone socialnega izključevanja in prijateljstva; tako univerzalne, da veljajo tudi za odrasle? Na to vprašanje najdemo odgovor, če smo pozorni na dve dimenziji v razumevanju medčloveških odnosov: psihološko in etično oziroma socialno-kulturno. Ti dve dimenziji se prepletata skozi vso filmsko zgodbo. Smo namreč pred vprašanjem, ali sta izobčenost Sun in njena neuspešnost v iskanju prijateljice posledica njenega značaja, izvirata torej iz nje same, ali pa posledica nekih zunanjih okoliščin, posledica okolja, v katerem Sun živi in je sama zaradi tega povsem brez moči, da bi stanje, v katerem je, spremenila in med sošolkami dosegla več priljubljenosti ter drugačen status. Režiserka nam najprej skozi zgodbo izobčenosti Sun, potem pa še z graditvijo osebnostnega lika Jie izpove neko lastno prepričanje o vzrokih socialnega izključevanja in prijateljstva. Sun in Jia namreč delita isto usodo, tudi Jiina prijateljstva s sošolkami se hitro razdrejo, tudi njo doleti izobčenost, in tako se ji ponavlja zgodba iz prejšnje šole, pred katero je očitno bežala.

Kje torej iskati razloge za socialno izključevanje? Očitno ne v osebnostnem liku posameznika. Režiserka nam to pokaže zelo nazorno. Načrtno nam izrisuje osebnostna lika Sun in Jie tako, da lahko doživimo dve popolnoma nasprotni osebi. Sun je »tiha punca«, ne prav spretna športnica, ne najboljša učenka, izkazuje se kot moralno čista oseba, »v vse vtakne svoj nos« in prihaja iz revne družine. Jia pa je, nasprotno, komunikativna, odlična športnica, najboljša učenka, pripravljena na različne grdobije in moralno sporna dejanja, pa tudi »bogata« je. In

vendar obe doleti ista usoda, izobčenost. Nekje mora biti med njima skupni imenovalc, ki pa očitno ne izhaja iz njunih osebnostnih lastnosti in ni samo plod pubertete, kot se tolaži Sunina mati, temveč gre za nekaj bolj korenitega in težje obvladljivega. Odgovor na to, kaj je narobe s Sun, nam sporoči sama v pretresljivi sekvenci, ko očetu iztrga iz rok steklenico in mu jezno zabrusi: »Ti si kriv, ker piješ.« Česa je kriv? V trenutku, ko Sun to izreče, so strnjene v filmski zgodbi vse njene bolečine: neuspeh v šoli, ponižanje pred sošolkami zaradi napisa na tabli, revščina, izločenost in končno izguba prijateljice. Velja biti pozoren na to dimenzijo filmske zgodbe, ker njen vzorec zasledimo tudi v izobčevanju Jie. Tudi pri njej je glavni problem, kako dojema okolje razdor v njeni družini. Tudi sama se v družini čuti odtujeno, saj svojo mačeho kliče »gospa«. Mogoče neupravičeno, saj po obisku Jie in babice doma pri Sun lahko vidimo, da je očetovo vedenje do Jie zelo hladno, pristop mlade mačeha pa, nasprotno, topel in ljubeč. Nedvomno Jii manjka materina ljubezen; to nam pokaže prizor, ko skrivaj opazuje ljubeč odnos med Sun in materjo, ko se odločita, da bosta Jii skupaj naredili kumarične riževe zvitke. Kasneje Jia zvitke zavrne. V očeh režiserke so torej socialni (ne psihološki) razlogi dominantni in pojasnijo vzroke za socialno izključevanje. Poenostavljeno rečeno, drama Sun in tudi Jie ni v njiju, ni v njunem značaju, ne raste iz njiju, temveč naj bi izhajala iz družin – in tu je očitno v ozadju oče. Zdi se, da je pogled režiserke nekoliko drugačen od pogleda, ki ga srečujemo v zahodnih civilizacijah, kjer je v ozadju zlih družinskih usod tako ali drugače mati. Ne bomo se poglobljali v te kulturne razlike, čeprav niso nepomembne, saj ločitev in načelo, ki ga izrazi režiserka, da bi morali otroke vzgajati starši, v zahodnih kulturah vendarle nima tako absolutne veljave.

Zgodba **Najinega sveta** je preprosta in izpeljana tako, da izziva k razmišljanju o odnosih. Predstavljena je na način, ki bo k temu spodbudil zlasti starejše osnovnošolce. Dispozitiv zgodbe je načrtan v prologu, ki nam predstavlja glavno junakinjo, Sun. Stara je okoli 10 let. Režiser nam ob njej poda pravo sliko izobčenca. Nihče je namreč ne izbere za soigralko v igri, pa še potem, ko jo vključijo v igro, rečejo, »njo vedno izločimo prvo«. To simbolizira izločevalno naravnost sošolcev in očitno Sun nima nobene možnosti, da bi se uveljavila med njimi. Sama sicer ni tip športnice, niti ni odlična učenka. A ima vrsto drugih darov, predvsem veliko socialne empatije, pripravljenosti, da bi drugim pomagala in jih s čim razveselila. Svojo veliko socialno občutljivost pokaže s čudovito igro svojega obraza, posebej oči, ki izžarevajo neskončno željo, da bi bila izbrana in se zbližala s sošolkami. Vse, res prav vse, bi storila za to, da bi se jim približala, kljub grdobijam, ki ji jih sošolke vračajo. Nič samotarskega, da ne rečem avtističnega ni v njenem vedenju. Mogoče je njeno hrepenenje v iskanju prijateljstva celo moteče. Sunin hrepeneči in prijateljstva lačni pogled lahko zbuja celo nelagodje, nekakšno težnjo po posedovanju, posebej v razmerju do Jie. A jedro Sunine drame ni v tem. Režiserka zastavlja njeno zgodbo o prijateljstvu tako, da odkriva vir njene zle usode v destabilizaciji socialnih vrednot. Tako je režiserki uspelo, da v številnih sekvencah izrisuje, kako tanka je črta (najbrž ne samo v času prebujajoče se pubertete) med partnerstvom v igri (delu) in globokim čustvenim odnosom, med iskrenostjo in obrekovanjem, med zaupljivostjo in hinavstvom, med

pripadnostjo in težnjo po posedovanju, med občudovanjem drugega in sebično željo: imeti prijatelja zaradi sebe, enostavno zato, ker ne moreš biti sam. Vse to se prepleta v Suninem hrepenenju.

Filmska zgodba nam s to zastavitvijo omogoča, da v pogovoru vstopimo v nesluten svet modrosti, v izzive, ki jih v sodobnem času prinaša vsak dan aktualna polarizacija vrednot: reševanje človeške stiske in osebno ugodje, svoboda in varnost, imetje in osebna rast. Najtežja vrednotna dilema se v **Najinem svetu** pokaže v zadnjih kadrih, ko Sun opazuje svoje pogrizene nohte, zaradi česar najbrž ni mogla videti, kaj se je dogajalo v igri, pa vendar trdno zagotovi, da Jia ni prestopila črte. Moralno čista Sun torej laže. S tem se nam odpira iz zgodovine filozofije znan problem laži: ali je laž dopustna in resnico lahko žrtvujemo za doseg višje vrednote, v tem primeru prijateljstva, če z lažjo ne ogrozimo nikogar drugega? Sun bi torej storila za prijateljstvo prav vse. V tem smislu je **Najin svet** prepoln spodbud za pogovor o moralnih dilemah. Režiserka dileme zgolj niza, ob njih ne moralizira in nam tako pušča popolnoma odprt prostor za pogovor.

Stvari se v zgodbi za Sun najprej ugodno razvijajo, ko se v okolico preseli Jia, ki naj bi z novim šolskim letom prišla v Sunin razred. Med Jio in Sun se razvije prijateljstvo, ki izpolnjuje njune počitnice. Vsaj za Sun je prijateljstvo iskreno, in kot pove materi, je ona prva Jiina prijateljica. Jia je drugačna, kar nekaj neiskrenosti (mati v Angliji) vnaša v njun odnos, čeprav ji zaupa svojo največjo skrivnost, da sta se starša ločila, ko je bila stara sedem let in sploh ni razumela, za kaj gre. Prijateljstvo med Sun in Jio kmalu načenjajo razlike med njima, najprej razlike v »imetju«. Simbolno gledano so te razlike več kot razlike v imetju. Sun namreč nima »mobilca«. Edino ona nima tega simbola medčloveške komunikacije, ki je v zahodnem svetu in kulturi nadomestil neposredno medčloveško komunikacijo in s tem tudi prijateljstvo postavil v virtualne okvire, kjer je pojem doživel svojo potrošniško inflacijo. Na ta način lahko zaznamo kritičen odnos režiserke do potvorjenih medčloveških odnosov, ki jih producira moderni čas, hkrati pa na drugi strani še močneje izstopi Sunino hrepenenje po človeški neposrednosti.

Za Sun in Jio se vse spremeni, ko se začne pouk v novem šolskem letu, saj se Jia takoj spoprijatelji z novimi sošolkami in Sun »izvisi«. Nastaja krog prijateljic, v katerega se Sun ne more vključiti. V tem krogu se dogajajo običajne in povsem vsakdanje otročarije, nagajanja, sprenevedanja, pa tudi grdobije, kot so nepripravljenost izreči opravičilo, obrekovanja, lažno obtoževanje, maščevanja, laži, žalitve. Nič fizično agresivnega sicer ni v teh grdobijah, vse do spopada Sun in Jie. Neprestano se vrstijo dogodki, ki pri gledalcih upravičeno vzbujajo obsojanje (Bora prevara Sun s povabilom na rojstvi dan; Sun kupi Jii darilo za rojstvi dan in ugotovi, da ni bila povabljenka na praznovanje; Jia ji laže, da dela nalogo; Jia z napisom na tablo vsemu razredu razglasi, da je Sunin oče pijanec ...), a komaj da bi bili razlog za posredovanje pedagoga, staršev. Tu se nam razkrije, kako je pedagogika v bistvu nebogljenka in neobčutljiva za psihološko, socialno in verbalno nasilje ter socialna izključevanja (spet odlična tema za razmislek in pogovor pedagogov). Odrasli teh dogodkov med dekletimi niti zaznavajo ne, Sun jih noče zaupati niti materi, ki začuti njeno žalost. Spremljamo stalna približevanja in zavračanja,

pogoste spremembe prijateljev, nič stabilnega in globokega ni v teh zvezah. Tako se kmalu skrha tudi prijateljstvo med Jio, Boro in sošolkami, ki začno Jio celo sovražno zavračati. Kaj je neposreden povod za ta preobrat? Ni izključeno, da je Bora ljubosumna, ker se je Jia še vedno družila s Sun. Na izletu je Bora videla, kako Jia in Sun skupaj malicata. Iz besnega ljubosumja je vrgla po tleh hrano, ki jo je pripravila zase in Jio. Še bolj verjetno pa je na konec prijateljstva vplivalo odkritje, da so Jiini starši ločeni, in da je bila Jia osovražena že na šoli, s katere se je prešolala. Takoj ko se razširi ta vest o Jiini družini, Bora že noče sodelovati v igri z Jio. To se zgodi, še preden je Jiina naloga v šoli razglašena za najboljšo, kar bi tudi lahko bil razlog za ljubosumje in maščevalnost med sošolci. A vrsta reakcij sošolk do Jie in Sun najbolj utrjuje pogled, da ima njihovo zavračanje, izključevanje in izobčenje enake vzroke. Kaj bi sicer pomenili vzkliki: »poglej ju«, »prav za skupaj sta«, »skupaj sodita«? In ta skupen vzrok je, da obsodba okolja izvira iz predsodkov do družin ločenih staršev in alkoholikov. Proti tej obsodbi sta Jia in Sun brez moči. Zato zagotovo ne smemo prezreti, da nam filmska pripoved sporoča pogled na prijateljstvo iz vidika določenega socialnega in kulturnega okolja.

Za Sun je stalno izločevanje bolečina, posebej pa še izguba prijateljice Jie. Vse laži in žalitve ji je pripravljena odpustiti in do konca, prav do zadnjega kadra, je odločena, da bo Jio pridobila nazaj. Tudi z lažjo. Od vsega ji res preostane samo še Jia, nič drugega je v zadnjih sekvencah ne zanima več, ne igra, ne sošolke. Le z Jio čuti neko globljo povezanost. Izobčenki sta. Je **Najin svet** v bistvu svet izobčenstva? V zadnjem prizoru ni nobenega jamstva, da se bo Sun in Jii posrečilo začeti novo prijateljstvo, a bistveno za Sun je upanje, da ne odneha iskati izhoda iz kritične točke osamljenosti, v katero jo pritiskajo predsodki socialnega okolja do njenega doma. Tu tudi materina ljubezen in skrb Sun ne moreta pomagati, kajti v resnici vzrok za njen položaj v razredu ni v družini, temveč v predsodkih sošolcev do alkoholizma v družini. Motor socialnega izključevanja so predsodki skupnosti do drugačnosti in ne drugačnost sama po sebi.

Čeprav se odrasli, razen Sunine matere, pojavljajo v filmu zelo redko in v kratkih sekvencah (srečanje Sun s pijanim očetom, obisk babice in Jie pri Sunini družini, spoznanje, da so Jiini starši ločeni in ima Jiin oče drugo, mlado življenjsko partnerico, bolezen in smrt Suninega dedka, tri ali štiri izjave enega učitelja), ima njihovo pojavljanje močan simbolni pomen. To obrobno pojavljanje odraslih je zagotovo ena od odlik filma, s katero so ustvarjalci dosegli dvoje. Najprej jim je skozi odrasle uspelo nevsiljivo in dovolj jasno nakazati širše kulturno-etično ozadje zgodbe, v katerem izstopajo vrednotne smernice moderne dobe. Človeka polno zaseda boj za preživetje in materialne dobrine. Ujet je v nenehno dokazovanje in tekmovanje, zato mu zmanjkuje časa za soljudi. Najpogosteje so pri tem žrtvovani otroci. Ko pa v družbi stopi v ospredje spekter materialnih vrednot, se morajo nujno relativizirati in stopiti v ozadje druge vrednote, zlasti spekter socialnih vrednot. In rezultat tega relativiziranja je, da tudi nekoč nedvoumno veljavne in enoznačne vrednote v socialnem polju, kot je prijateljstvo, izgubljajo svojo prednost, nekako rahljajo se in razkrivajo v vsej svoji protislovnosti. Druga odlika obrobne pojavljanja odraslih je še pomembnejša. Režiserki je namreč ta pristop omogočil, da se je povsem izognila kakršnikoli pedagogizaciji. Nobenega podučevanja ni o tem, kaj je prav

in kaj ne, nobenega moraliziranja o odnosih med dekleti. Tudi obrobna opomba učitelja, češ, kako neverjetno je, da si lahko prijateljice med seboj naredijo toliko grdih stvari, ne izzveni kot nauk ali poduk, temveč zgolj kot ugotovitev. Pravzaprav izreče učitelj v vsej zgodbi le en poduk, in sicer ko vrača in komentira popravljane naloge: »Več se bo treba učiti.« Pri tem pa gledalec res ne ve, ali ni tudi to, da učitelj nima drugih naukov za mlade, zgolj odraz, da so v šoli pridobitniške vrednote tekmovalne družbe daleč pred vsemi drugimi, torej tudi šola ne more biti drugačna kot tekmovalna. A prezreti vendarle ne smemo še ene opombe učitelja: ko je Jia začela pretep, ji je kot dobri učenki dejal zgolj, da ji višji uspeh v šoli ne daje pravice za takšno obnašanje. Nekako pa ni v kontekstu južnokorejskega šolskega sistema učiteljeva opazka, da »ni pomembno zmagovati, ampak sodelovati«. Šolski sistem Južne Koreje je sicer učinkovit, dosežki petnajstletnikov v mednarodnih primerjavah (PISA) so impresivni, saj v teh merjenjih nikoli niso bili slabši od četrtega mesta, a na drugi strani je sistem tog in neizprosni, predstavlja boj za prestižne univerze, ki se začneja že proti koncu osnovnega šolanja, standardi so visoki, disciplina stroga. Vse to krepi tekmovalnost, ljubosumno rivalstvo in celo nagnjenost k samomorilnosti v obdobjih obveznih sprejemnih izpitov.

za učitelje in starše

dr. Zdenko Medveš

kaj nas zgodba Najin svet uči in kako zavezuje

1. Režiserka je, morda nehote, s filmom ponudila vzgojiteljem in učiteljem odlično gradivo za razumevanje procesov socialnega izključevanja, ki so pogosti v skupinah mladostnikov in so težko zaznavni, saj jih najpogosteje ne spremlja zunanje, fizično nasilje, so pa za »izobčenca« bremena veliko hujša in bolj travmatična življenjska izkušnja kot zaušnica. Sporočilo **Najinega sveta** je za vzgojitelje in učitelje posebej pomembno zato, ker je očitno, da pedagogika za psihično, socialno ali verbalno nasilje ni tako občutljiva kot za fizično. Izpoved **Najinega sveta** zahteva od nas razmišljanje o socialnem izključevanju in prijateljstvu. Socialno izključevanje je očitno pogost in zelo nevaren pojav, posebej med mladimi. Najprej moramo socialno izključevanje jasno razlikovati od drugih oblik dinamike v socialnem organizmu. Vsak socialni organizem je notranje strukturiran, opredeljujejo ga simpatije in antipatije, vodenje in podrejanje, priljubljenost in zapostavljenost. A nič od tega ni izobčenje. Izobčenje in socialno izključevanje pomeni celovito izrivanje in odiranje posameznika iz skupine; v šoli to pomeni na obrobje socialne skupnosti, onemogočanje kakršnekoli aktivnosti, zgolj formalno vključevanje v delo in igro ob poniževanju ali celo zasramovanju. Socialno izključevanje in izobčenje je samo po sebi zavržena oblika odnosa skupnosti do posameznika in zato resen pedagoški problem. To vidimo tudi pri dekletih v **Najinem svetu**, kjer je pedagogika odpovedala, tudi če je problem že zaznala. V ozadju socialnega izključevanja so vedno socialni in ne psihološki razlogi, invalidnost in podobne posebnosti posameznika. Torej lahko tudi v skupini otrok in mladih pričakujemo socialno izključevanje zaradi socialne drugačnosti posameznika, najpogosteje zaradi nacionalne ali verske, pa tudi zaradi revščine. Šola mora zaščititi učenca pred socialnim izključevanjem, kar ni enostavno, lahko je celo nedosegljivo, če nagibi za socialno izključevanje zaradi drugačnosti močno prevladujejo v okolju. Socialnega izključevanja ni mogoče preprečevati s pedagoškimi pridigami o spoštovanju drugačnosti, sožitju v različnosti, interkulturalnosti in podobno. Rešitev so lahko konkretni vključevalni projekti, projekti načrtne socialne vključenosti vseh učencev in ne le orientacija na učence, ki jim grozi izobčenost, ker takšna orientacija odnose lahko še bolj zaostri. Tu ne pomagajo posamezna opozorila, socialno vključevanje mora postati proces ali kultura odnosov, ki se uveljavljajo z različnimi konkretnimi praksami, od načrtnega odpravljanja predsodkov do drugih kultur, narodov, veroizpovedi, socialnih statusov, do praktičnih akcij, ki presegajo oblike sodelovanja in pomoči pri učenju ter segajo tudi v prostočasne dejavnosti in ne nazadnje v življenje zunaj šole. Potem se Deskle ne bodo dogodile.

2. V zgodbi **Najinega sveta** so pretresljiva že sama mesta, ki omenjajo izobčenje. Zato je pomembna občutljivost v pogovoru o teh mestih. Sunino dejanje upora proti očetu je drzno,

mogoče celo tvegano. Marsikdo od mladih gledalcev bi se lahko v pogovoru poistovetil s tem in dojel alkoholizem kot osebno izkušnjo. Enako velja za ločitev. Vemo, kaj bi to lahko pomenilo, če pogovora o teh temah ne vodimo z ustrežno občutljivostjo. Najbrž se tej temi v pogovoru ni mogoče izogniti, ker je za filmsko zgodbo odločilna. Nemara je najbolje počakati, ali le posredno usmerjati pogovor na to, da mladi gledalci sami zaznajo, kateri so bili glavni vzroki za izključevanje Sun in Jie. Predvsem pa naj sami izrazijo mnenja o vzrokih izključevanja.

3. Socialno in verbalno nasilje je manj izpostavljena tema kot izključevanje in izobčenje, a očitno tudi s pedagoškega vidika težavna, zlasti če se v splošni kulturi in posebej v javnih komunikacijah pogosto pojavlja nestrpen in sovražni govor. **Najin svet** nam pokaže, da je pedagogika pri tem nekako nemočna, zlasti če so v šoli vrednote uspešnosti in učinkovitosti daleč pred vsemi drugimi. Žaljiv govor ni problem sodobnosti in tudi v šoli so ga v preteklosti reševali z različnimi, pretežno preventivnimi sredstvi. Znana je nekdanja zahteva, da so gimnazijci vikali ne le profesorje, temveč tudi sošolce, češ da je težje reči »vi ste osel« kot »ti si osel«. Danes velja, da naj se kultura govora v šoli zagotavlja predvsem s preventivnimi sredstvi, čeprav se nekatere govorne prakse tudi sankcionirajo. Vendar mi ni znano, da bi bil kak učenec ali dijak kaznovan samo zaradi »nenevarnih« laži, obrekovanja, pikrih pripomb. Mogoče je prešibka zavest šol, da se nestrpen, sovražni in žaljiv govor lahko vzpostavlja tudi z uveljavljanjem splošne jezikovne kulture. Že rezultati učencev in dijakov, ki jih dosegajo na mednarodnih primerjavah, kažejo, da niso na pričakovani ravni, so daleč pod ravnjo, ki jo dosegajo v matematiki in naravoslovju. To je vredno premisleka. Bralna pismenost je tudi indikator jezikovne kulture. Preventivo proti nestrpnemu govoru bi lahko pomenili tudi projekti za dosledno rabo pogovornega knjižnega jezika v šoli – tako v razredu kot na hodniku, kaj šele v pisani besedi. To mora na šoli nedvomno in dosledno veljati za vse zaposlene. Nekaj pa je narobe, ko učenci izrazijo, da jim je šola blizu, ker se lahko pogovarjajo v slengu.

4. Duhovit pristop ponuja režiserka tudi v razmerju do fizičnega nasilja. Tukaj smo pri Suninem bratu Yoonu. Ne moremo mimo njegovega enkratnega sporočila. Ko ga Sun izziva, zakaj se sploh igra z Yeon-hojem, ker ga vedno tepe in tudi poškoduje, ji enkrat prizna, da je Yeon-hoja udaril nazaj. Dokazati ji hoče, kako je dovolj močan, da mu vrne udarec. Sun to sprejme z odobravanjem, češ, da se ne sme pustiti pretepati, vedno mora udariti nazaj. A mali Yoon jo preseneti: če on mene in potem jaz njega in spet on mene in jaz spet nazaj – kdaj naj se potem igrava? Ko bi le globino tega sporočila razumeli odrasli, predvsem pedagogi ...

Najin svet je zgodba mnogoterih razsežnosti. Režiserka nas postavlja pred izzive s tem, da sicer zelo jasno niza dogodke, a nikjer noče vsiljevati svoje razlage, predvsem pa noče vsiljevati svojega vrednotenja odnosov, ki jih razkriva. Niza nam vzroke socialnega

izključevanja, vrednote prijateljstva, vendar pri tem nekako zakrije, kdo, če sploh, je v zgodbi negativec, kateri lik predstavlja dobro, kateri zlo. Sun je kot glavna akterka res simpatično dekle in njeno hrepenenje po pravem prijateljstvu je prepričljivo. A očitno nedosegljivo. Mimogrede naj povem, da sem film gledal skupaj z nekaj mladimi v starosti med 14 in 17 let. Takoj po projekciji sem vprašal, katero dekle bi kdo izbral za prijateljico in zakaj. Prav nihče ni izbral Sun, češ da je pretiha in neiskrena. Mogoče bi pogovor o filmu lahko začeli s podobnim vprašanjem.

izhodišča za pogovore o filmu z otroki in mladimi

Sun

Kakšna se vam je zdela Sun? Bi jo imeli za prijateljico? Zakaj da in zakaj ne? Katere so njene dobre lastnosti? Kaj na njej vam ni bilo všeč?

Zakaj Sun ni našla prijateljice v razredu?

V filmu vidimo, da je Sun zmožna sklepati prijateljstva in da je njeno poletno druženje z Jio polno veselja, medsebojne naklonjenosti, zaupanja, igre. Ko se začne šola in Jia pride pod vpliv sošolk, pa se odnos spremeni. Kaj menite, da je vplivalo na to spremembo?

Kako se razvija odnos med Sun in Jio pozneje? Zakaj Jia zavrača Sun? Se vam zdi prav, da Sun vztraja in si poskuša pridobiti Jiino naklonjenost nazaj? Kako bi vi ravnali na njenem mestu?

Katera dejanja sošolk do Sun se vam zdijo upravičena in katera ne?

materialne dobrine

Režiserka v filmu nakaže razliko med Sun in njenimi sošolkami tudi v tem, koliko stvari imajo (denar, mobilni telefon, računalnik ...). Se spomnite teh prizorov? Opišite jih.

Ali razlike v stvareh, ki jih kdo ima, lahko vplivajo na prijateljstvo? Je prav, da vplivajo? Pa se to vseeno dogaja? Kako se je to videlo v filmu?

Ste v filmu opazili tudi, kako premožnost družine vpliva na življenje junakinj – na šolanje, preživljanje prostega časa ...?

Se spomnite prizora, ko je Jia Sun očitala, da preveč uporablja njen telefon? Ali je Jio res motilo, da Sun troši njene impulze ali je bilo v ozadju kaj drugega? Katera od deklet je v tem prizoru v nadrejenem položaju in katera v podrejenem? Katera ima več moči in na kakšen način jo kaže?

Ko se dekleta pogovarjajo o tem, da bo kmalu Jiin rojstni dan, ena od njih reče: »*Drage stvari so lepše.*« Se s tem strinjate?

Jia

Jia je premožna, dobra učenka, zna ugajati, pa vendarle tudi njo doleti, da se ji sošolke posmehujejo in jo izločijo. Kako ste to razumeli? Zakaj dekleta začnejo zavračati Jio? Kaj vam film pove o razlogih, da je nekdo izločen? Utemeljite to s konkretnimi dejanji ali dogodki v filmu.

V čem sta si Jia in Sun podobni in v čem različni?

Se spomnite prizora, ko se Sun in mama zjutraj šalita, objemata, Jia pa ju skrivaj opazuje iz spalnice? Kako se Jia v tistem hipu počuti? Kako se vede kasneje do Sun in zakaj?

prijateljstvo

Kaj posameznim dekletom v filmu pomeni prijateljstvo? Poskušajte navesti čim več besed, ki opisujejo, kaj je prijateljstvo za Sun, Jio, Boro ... Pomagate si lahko s knjižico *Najin svet*, v kateri so opisana vsa tri dekleta. Preizkusite tudi, kateri ste najbliže vi.

Kaj pa vam pomeni prijateljstvo?

Bora je jezna, ko vidi Jio, da se pogovarja s Sun. Še nekajkrat v filmu vidimo, da Bora rada določa, kdo se sme s kom družiti in kdo ne. Kako se s tem sooči Jia in druge prijateljice, jo upoštevajo? Ste se tudi vi že kdaj znašli v položaju, ko vam je kdo drug želel predpisovati, s kom se lahko družite? Ali lahko nekomu rečemo, s kom se sme ali ne sme igrati? Pri razmisleku si pomagajte z miselno igro v knjižici *Najin svet*.

osamljenost

Kako režiserka v filmu pokaže, da se Sun počuti osamljeno? Kako bi vi ravnali, če bi bili na njenem mestu?

Kako osamljenost prenaša Sun in kako Jia?

Če se spomnite, je Jia v filmu velikokrat prikazana s slušalkami na ušesih. Zlasti po dogodkih, ko se ji zgodi kaj slabega. Kaj mislite, zakaj?

neiskrenost, laži, izločanje, obrekovanje

Film v kar nekaj prizorih govori o iskrenosti in lažeh v odnosih. Naštejte nekaj takih prizorov in opišite, kaj se v njih zgodi. Kdo vse je neiskren, kdo laže? Zakaj Jia prikriva resnico o svoji družini? Kako in zakaj lažejo Bora in njen krog prijateljev?

Ali laže tudi Sun? Se spomnite prizora na koncu filma, ko se Sun zavzame za Jio, češ da ni prestopila črte, čeprav vsi drugi sošolci trdijo, da jo je? Komu verjamete? Zakaj bi Sun lagala? Se vam zdi to prav? Se spomnite, da so prestopa črte obtožili tudi Sun prav na začetku filma?

Jia v trgovini vzame barvice za Sun, ne da bi jih plačala. Sun jih po obotavljanju sprejme. Kasneje v filmu pa zatoži Jio, da je barvice ukradla. Povedala je po resnici – pa je bilo to tudi prav? Podobno se brani Jia, ko izda, da je bil Sunin oče pijan. »*Samo resnico sem povedala,*« pravi. Kaj menite o tem, lahko tudi resnico zlorabimo?

V filmu se nekateri dogodki ponovijo. Se spomnite kakega primera? Filmski ustvarjalci včasih uporabijo ponavljanje zato, da poudarijo določena občutja, pomene, vprašanja.

Sun prvič na rojstni dan povabi Bora kmalu po začetku filma, a to vabilo je lažno. Na naslovu, ki ji ga je dala, ni nikogar. Drugič gre Sun sama na rojstnodnevno zabavo k Jii v upanju, da ji se ji z dragim darilom spet prikupi. Denar za drago darilo je ukradla mami. Kaj iz teh

rojstnodnevnih prizorov izvemo o junakinjah? Kakšne so? Kako se vedejo? Kako se počutijo? Kaj jih teži? Zakaj o rojstnem dnevu laže Bora in zakaj Jia?

Kaj lahko poveste o odnosu med Sun in Boro? Sunina mama pove, da sta bili v prvem razredu najboljši prijateljici prav onidve. Na drugem mestu v filmu pa Bora očita, da je zaradi Sun vedno videti slaba. Kako razumete njen očitek?

Sun sošolke obtožijo, da smrdi. Mislite, da res smrdi, ali pa so to rekly s kakim drugim namenom?

družina

Kaj v filmu izvemo o odnosih med starši in otroki? Koliko časa preživljajo skupaj? Kakšni so Sunini in Jiini starši?

V filmu Borinih staršev nismo videli neposredno. Ali lahko vseeno sklepate, kakšni bi lahko bili? Kako si jih predstavljate?

Zakaj Sun ne zaupa mami, kaj se ji dogaja, čeprav se dobro razumeta?

Kakšen pa je Sunin bratec? Kako bi opisali odnos med njim in njegovim prijateljem? Kako razumete bratčevo pojasnilo Sun na koncu filma: *»Če me udari in ga udarim nazaj – kdaj se bova pa igrala? Jaz se hočem samo igrati«*?

Kaj v filmu izvemo o Suninem očetu? Kakšen je v družini, do mame in do Sun? Zakaj noče obiskati Suninega dedka, svojega očeta?

Sunin oče dedku ne more odpustiti zamere iz preteklosti, Sunin bratec pa prijatelju hitro odpusti, ko se stepeta. Kaj se vam zdi bolj prav? Kaj je bliže vam – da kuhate zamero ali jo hitro pozabite?

šola

Ste opazili, da v filmu veliko deklet obiskuje dodatni pouk po koncu šole, dodatne ure angleščine in podobno? Kako se vam to zdi? Je tudi pri nas tako? Imate veliko obveznosti poleg šole? Jih radi obiskujete?

V knjižici *Najin svet* si preberite o tem, kakšne so šole v Koreji. Učenci in njihove družine zelo veliko truda vlagajo v šolski uspeh, saj naj bi bil od tega odvisen kasnejši uspeh v življenju. Se s tem strinjate? Ali boljše ocene zagotavljajo boljšo prihodnost? Ali so ocene povsem nepomembne? Kaj je boljša prihodnost? Kaj je uspeh?

konec filma

Kateri prizor iz filma, kateri dogodek, dejanje so vam najbolj ostali v spominu? Kaj se je takrat zgodilo? Kaj ta prizor pove o likih, ki so v njem? Ste tudi vi že kdaj doživeli kaj podobnega?

Ko Jia pred vsem razredom obtoži Suninega očeta, da je alkoholik, še Sun naslednji dan vsem sošolcem pove za ločitev Jiinih staršev, njene težave s prijatelji v prejšnji šoli ... Zakaj to storita? Ju lahko razumete? Bi lahko ravnali drugače, kako?

Mislite, da si bosta odpustili zamero? Ni naključje, da njunemu prepiru sledita prav prizora, ko se mora oče po pogrebu soočiti z zamero do svojega očeta, in nato pripoved bratca, da se želi le igrati s prijateljem, ki ga tepe. Torej dva prizora, ki govorita o zamerah in odpuščanju.

Na koncu filma se ponovi motiv z začetka – izbira ekip za športno igro. Dogodka sta si v marsičem podobna, nekaj pa je tudi razlik. Kakšne so?

Kako si razlagate konec filma? Kaj se zgodi s Sun in Jio? Kaj nam kaže kamera v prvih in v tem zadnjem prizoru? Ste ta način snemanja opazili tudi v drugih delih filma? Če bi lahko nadaljevali zgodbo, kaj bi se zgodilo?

dodatne dejavnosti

knjižica Najin svet

Ob filmu je izšla tudi knjižica *Najin svet* (Zbirka Kinobalon, št. 32), ki jo prejmejo obiskovalci na vseh projekcijah filma v Kinodvoru. V elektronski obliki pa je na voljo tudi vsem drugim. Najdete jo na spletnem naslovu: <http://www.kinodvor.org/kinobalon/knjizna-zbirka-kinobalon/>.

V knjižici lahko otroci in mladi skozi zgodbe, igrarije, pripoved in zanimivosti odkrivajo in razmišljajo o filmu tudi še po ogledu, v šoli ali doma. Nekatere dejavnosti s knjižico navajamo že v predhodnem besedilu v tem gradivu. V njej pa najdete še več vsebin: pogovor z režiserko, opis posameznih deklet in test, v katerem lahko preizkusite, kateri ste najbolj podobni, nasvet dr. Majde Mramor, kako ravnati, če se počutite kot Sun ali če opazite koga, ki ima podobno izkušnjo, pa zanimivosti o Koreji in korejski šoli. Naučite se lahko tudi priprave riževih zvitkov, ki jih obožujeta Jia in Sun, pripravite lak za nohte iz cvetlic, tako kot dekleti v filmu, se naučite korejskih pismenk in še mnogo drugega ...

strokovno izobraževanje ob filmu Najin svet

Ob filmu **Najin svet** je 26. septembra 2016 v Kinodvoru potekalo strokovno izobraževanje, ki ga za strokovne delavce v osnovnih in srednjih šolah organizira Oddelek za predšolsko vzgojo in izobraževanje MOL. Pogovor po filmu z učitelji in drugimi pedagoškimi delavci je vodil **dr. Robi Kroflič** z oddelka za Pedagogiko in andragogiko Filozofske fakultete v Ljubljani, v razpravi pa se mu je pridružil tudi **dr. Zdenko Medveš**, zaslužni profesor Univerze v Ljubljani.

Posnetek pogovora si lahko ogledate na spletni strani:

<http://www.kinodvor.org/kinobalon/solski-kinobalon/strokovna-izobrazevanja>.